

Sygn. akt IV KK 57/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19 marca 2019 r.

sprawy **B. B. i Z. B.**

skazanych z art. 286 § 1 k.k. i innych

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanych
od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 9 lipca 2018 r., sygn. akt V [...] Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w J.

z dnia 15 lutego 2018 r., sygn. akt II K [...]

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanych w
częściach na nich przypadających.**

UZASADNIENIE

Kasacja jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Wprawdzie obrońca skazanych formułuje w kasacji zarzuty rażącego naruszenia przepisów postępowania, które miały wpływ na treść, zaskarżonego kasacją, wyroku Sądu Okręgowego w G. Ośrodek Zamiejscowy w R. z dnia 9 lipca 2018 r., sygn. akt V [...] Ka [...], tym niemniej, w istocie, te zarzuty sprowadzają się do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku sądu pierwszej instancji (wyrok Sądu Rejonowego w J. z dnia 15 lutego 2018 r., sygn. akt II K [...]). Tymczasem w kasacji nie można skutecznie podnosić zarzutu, o którym mowa w art. 438 pkt 3 k.p.k., a także domagać się ponownej kontroli orzeczenia sądu pierwszej instancji. Kasacja obrońcy skazanych zmierza do podważenia ustaleń faktycznych, poczynionych przez Sąd Rejonowy w J., a wyrok tego

Sądu został, po poddaniu go kontroli instancyjnej, w związku z apelacją obrońcy Z. B. i B. B., utrzymany w mocy przez Sąd Okręgowy w G. Ośrodek Zamiejscowy w R.. Podważanie ustaleń faktycznych, to nie jest już kwestia zarzutu naruszenia prawa. Tym samym także pod pozorem obrazy prawa, nie mogą być one skutecznie podnoszone w kasacji. Bezzasadne są również podniesione w kasacji zarzuty rażącego naruszenia prawa materialnego, a to przepisów art. 308 k.k. w zw. z art. 300 § 1 i 3 k.k. i art. 46 § 1 k.k. Jeśli chodzi o zarzut obrazy przepisów prawa materialnego – art. 308 k.k. w zw. z art. 300 § 1 i 3 k.k., to poza sporem jest iż przyjęta kwalifikacja prawna przypisanego czynu w wyroku sądu pierwszej instancji jest adekwatna do jego opisu, a zatem nie można zasadnie wywodzić, że doszło do obrazy prawa materialnego poprzez błąd subsumpcji. Podnoszone w uzasadnieniu tego zarzutu kasacji kwestie sytuują się w obszarze zarzutu błędu w ustaleniach.

W apelacji obrońca nie podnosił zarzutu obrazy przepisów art. 46 k.k. oraz art. 49a k.p.k. (z ostrożności procesowej wniósł tylko o warunkowe zawieszenie orzeczonych kar pozbawienia wolności). Sąd Najwyższy uznał zatem, iż w realiach niniejszej sprawy, biorąc m.in. pod uwagę stanowisko oskarżyciela publicznego co do tego zarzutu, zawarte w pisemnej odpowiedzi na kasację (por. strony 9 – 10 pisemnej odpowiedzi na kasację), nie można przyjąć, aby Sąd Okręgowy w G. Ośrodek Zamiejscowy w R., nie rozważając w uzasadnieniu swojego wyroku kwestii art. 46 k.k. oraz 49a k.p.k., uczynił to z rażącym naruszeniem przepisu art. 440 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w wyroku.